

[Undervisningsministeren]

lin op til behandling, også i de tilfælde, hvor trampoliner allerede er anskaffet til skolen.

Om brugen i øvrigt af trampoliner vil jeg henlede opmærksomheden på, at det af undervisningsministeriets undervisningsvejledning om idræt fra 1976 fremgår, at faget idræt bl. a. kan indeholde trampolinspring som valgbart eller frivilligt tilbud, men der er intet til hinder for, at man i en kommune, bl. a. under hensyn til de risikomomenter, der kan være forbundet med anvendelse af trampoliner, i læseplanen fastsætter, at trampolinspring ikke kan indgå i faget idræt.

Spm. nr. 527

Til *undervisningsministeren* (28/1 81) af:

Steffensen (KrF):

»Finder ministeren det forsvarligt, at danskundervisningen for indvandrere under fritidsloven tilrettelægges således, at AOF alene varetager den samlede undervisning?«

Begrundelse

I Frederiksborg amt har der været nedsat et udvalg til at beskæftige sig med ovenstående spørgsmål, og trods protest fra samtlige andre udvalgsmedlemmer har AOFs repræsentanter i udvalget insisteret på, at AOF alene skulle varetage undervisningen. AOF har herved henvist til, at de mulige kursusdeltagere primært er medlemmer af LO-tilsluttede forbund, hvorfor AOF som arbejderbevægelsens serviceorgan var det forbund, som undervisningen naturligt kunne henlægges til. Det forekommer anstødeligt, hvis et enkelt forbund skal favoriseres på denne måde. Arbejdsformidlingen i Frederiksborg amtskommune har imidlertid i en skrivelse af 28. november 1980 til samtlige ledere af specialundervisning for voksne i henhold til lov om fritidsundervisning i Frederiksborg amt udtalt, at det er en realitet, at arbejdsformidlingen i det fremtidige arbejde med ledige indvandrere og disses danskundervisning primært vil komme til at samarbejde med AOF.

Besvarelse (6/2 81):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Fritidsundervisningsloven bygger bl.a. på princippet om frit initiativ og frit forbrugs-

valg, hvilket betyder, at enhver (oplysningsforbund, kommunale aftenskoler og private initiativtagere), der i øvrigt opfylder godkendelses- og tilskudsbetingelserne, kan etablere virksomhed – herunder undervisning for voksne indvandrere i dansk som fremmedsprog – på de vilkår, der gælder for hensynstagende specialundervisning.

Der er således intet i reglerne om fritidsundervisning for voksne, der giver AOF eller andre initiativtagere nogen fortrinsstilling i forbindelse med etablering af undervisning og adgang til tilskud i henhold til loven.

Efter det oplyste har det stillede spørgsmål sit udspring i, at arbejdsmarkedsnævnet og arbejdsformidlingen i Frederiksborg amt gennem forhandling med de oplysningsforbund m.v., som i amtet giver specialundervisning for voksne under fritidsundervisningsloven, har søgt at opnå en koordineret ordning med undervisning af fremmedsprogede ledige.

Jeg skal i den anledning bemærke, at det ikke tilkommer undervisningsministeriet at tage stilling til, hvem disse organer skal samarbejde med. Ministeriet skal alene påse, om fritidsundervisningslovens godkendelses- og tilskudsbetingelser er opfyldt.

Spm. nr. 529

Til *justitsministeren* (28/1 81) af:

Inge Krogh (KrF):

»Vil ministeren drage omsorg for, at vilkårene for at have høns i bur overholdes, sådan som det er vedtaget ved den ændring af dyreværnsloven (æglægningsbure), som trådte i kraft den 1. juni 1979?«

Begrundelse

I en artikel i Politiken den 24. januar 1981 fremhæves det, at ægproducenter har høns i bur, uden at kravet om mindst 600 cm² gulvareal pr. høne og en burhøjde på mindst 40 cm er overholdt.

Besvarelse (9/2 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Ved lov nr. 203 af 23. maj 1979 om ændring af lov om værn for dyr blev der åbnet mulighed for, at der kan meddeles tilladelse til anvendelse af æglægningsbure. Tilladelser meddeles af veterinærdirektoratet, der har